Symulator tomografu komputerowego

Maciej A. Czyzewski inf136698

Poznan University of Technology Poland

1 Zastosowany model tomografu

Rownolegly (choc w projekcie zaimplementowany jest rowniez stozkowy).

Zastosowany język programowania oraz dodatkowe biblioteki

Python. Lista bibliotek (niektore sluza tylko do debugowania):

- watchdog==0.9.0
- numpy==1.17.2
- scipy==1.3.1

- numba==0.46.0
- pydicom==1.4.2
- ipython==7.13.0

- tqdm==4.36.1
- Unidecode==1.1.1
- Pillow==7.0.0

- scikit_image==0.15.0
- matplotlib==3.1.1
- skimage==0.0

3 Opis głównych funkcji programu

3.1 pozyskiwanie odczytów dla poszczególnych detektorów

Sinogram jest generowany funkcja fn_tomograph (ponizej fragment).

```
# dla kolejnych detektorow
for ray in range(0, rays):
# funkcja `d2r` zamienia stopnie na radiany
shift = -(1 / 2) + ray * 1 / (rays - 1)

# tutaj mamy wsplorzedna emitera
if not cone: # jaki model ma byc uzyty?

x0 = size * np.cos(d2r(i - shift))
y0 = size * np.sin(d2r(i - shift))
else:
x0 = size * np.cos(d2r(i))
y0 = size * np.sin(d2r(i))
```

It may be distributed unchanged freely in print or electronic forms.

 $^{\ \}odot$ 2019. The copyright of this document resides with its authors.

```
# po przeciwniej stronie chcemy detektor
     x1 = (size) * np.cos(d2r(i + 180 + shift))
     y1 = (size) * np.sin(d2r(i + 180 + shift))
      # tricki:
       - [diff_x0/diff_y0] dla przypadku
           gdy wejscie to prostokat
       - [size // 2] bo chcemy wysrodkowany
     x0 = diff_x0 + int(x0) + size // 2
     x1 = int(x1) + size // 2
     y0 = diff_y0 + int(y0) + size // 2
     y1 = int(y1) + size // 2
     # generujemy punkty na linii
      # oraz obcinamy te po za obrazkiem
     line = fn_{ine}(x0, y0, x1, y1, X=Sw, Y=Sh)
     S = 0 # model addetywny
     for p in line:
         S += img[int(p[1]), int(p[0])]
     linogram.append(S) # --> czyli wiersz sinogramu
35
     ray_lines.append([x0, y0, x1, y1])
36
```

3.2 filtrowanie sinogramu, zastosowany rozmiar maski

Filtorwanie jak i przeksztalcenie sinogramu odbywa sie w fn_fbp (ponizej fragment).

```
# znaleziony filtr:
2 # https://www.youtube.com/watch?v=pZ7JlXagT0w
3 f = fftfreq(sinogram.shape[0]).reshape(-1, 1)
4 # f - digital frequency
5 omega = 2 * np.pi * f # angular frequency
6 fourier_filter = 2 * np.abs(f) # ramp filter
7
8 projection = fft(sinogram, axis=0) * fourier_filter
9 sinogram = np.real(ifft(projection, axis=0))
```

Dlaczego akurat tak zrobilem, ilustruje w showcase.ipynb.

3.3 ustalanie jasności poszczególnych punktów obrazu wynikowego oraz jego przetwarzanie końcowe (np. uśrednianie, normalizacja)

Ostatni postprocessing odbywa sie w fn_clip.

```
def fn_clip(img, val=1.0, agressive=False):
      img = img.astype(float) * 255
      img[img < 0] = 0 # obcinamy ujemne (artefakty z ifft)</pre>
      img *= 1 / img.max() # chcemy [0, 1]
     if agressive: # zbedny krok
          img = fast fn noise reduction(img)
          # obcinanie odchylen (najasniejszy, najciemniejszych)
          if CONFIG["rays"] >= 1000:
              p2, p98 = np.percentile(img, (0.5, 99.5))
          else:
              img = exposure.adjust_log(img, 1)
12
              p2, p98 = np.percentile(img, (2, 98))
13
          img = exposure.rescale intensity(img, \
                                       in_range=(p2, p98))
16
     return img * 255
17
```

3.4 wyznaczanie wartości miary RMSE na podstawie obrazu źródłowego oraz wynikowego

Wyznaczanie miary RMSE odbywa sie w fn_calc_rmse.

```
def fn_calc_rmse(A, B):
    A, B = fn_clip(A), fn_clip(B)
    errors = np.asarray(A - B) / 255
    return np.sqrt(np.mean(np.square(errors)))
```

3.5 odczyt i zapis plików DICOM

Najlepiej sprawdzic dzialanie w pliku showcase.ipynb.

```
img = fn_load_dicom("data/test.dcm")

# obslugujemy te pliki
# mozna z nich robic Radon-a

plt.figure()

plt.imshow(img)

# interaktywne okienko / zgodnie z wymaganiami
interact_manual(do_dicom, \
PatientName="Maciej A. Czyzewski", \
ImageComments="Obrazek testowy, prawda?", \
StudyDate="20200119")
```

4 Filtrowanie

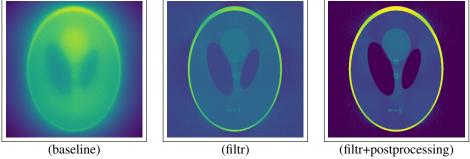

Figure 1: Wplyw filtrowania na jakosc wizualna wyniku.

Wyraznie widac ze filtr jak i odpowieni postprocessing jest waznym elementem procesu aby osiagnac wizualnie poprawnie obraz. Wiecej na temat zjawiska ktore jest powodem "rozmazania" w showcase.ipynb.

Method	RMSE
baseline	0.5087
filtr	0.1142
filtr+postprocessing	0.0916

Table 1: Wplyw filtrowania na RMSE.

5 Wynik eksperymentu

Tak. Wnioski wynikające z przebiegow są zgodne z oceną subiektywną jakości obrazu.

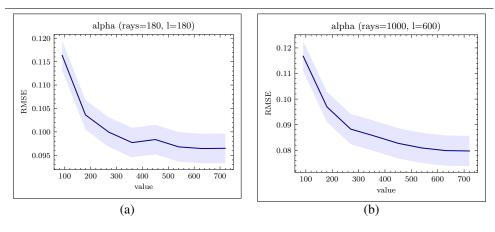

Figure 2: Wplyw kroku $\Delta \alpha$ układu emiter/detektor na RMSE.

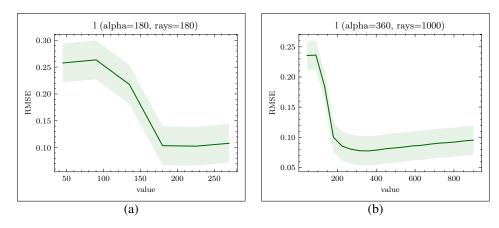

Figure 3: Wplyw rozwartości/rozpiętości układu emiter/detektor na RMSE.

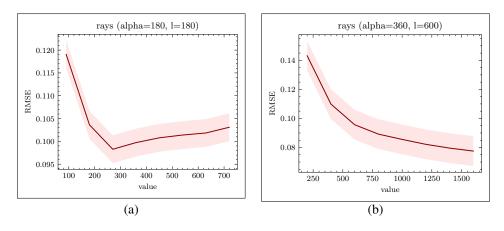

Figure 4: Wplyw liczby detektorów układu emiter/detektor na RMSE.

Przebiegi dla eksperymentu z wartosciami poczatkowymi ustawionymi na 180 na kazdym parametrze były niesatyskacjunujace (a); dlatego zostały dla porownania wygenerowane dla duzo wiekszy wartosci/rozdzielczosci (b).

Zgodnie z oczekiwaniami zwiekszenie liczby detektorow zwieksza jakosc obrazu (wymiar Y sinogramu sie zwieksza) wiec mamy zakodowane wieksza ilosc informacji. Podobnie jest z parametrem α ktory natomiast powoduje ze mamy coraz wieksza gestosc pomiarow w wymiarze X (czyli na polowe pelnego obrotu). Parametr rozpietosci; l jest troche trudniejszy do interpretacji, nie powinnien on monotonicznie wplywac na RMSE, gdy zsumujemy wartosci promienii dla pustego obrazka zobaczymy "pregi". Najlepiej wybrac takie l ktore dla danych pozostalych parametrow stworzy jak najmniej takich nieporzadanych kolek. Dodatkowo zbyt male l nie bedzie zbierac informacji z calego obrazka, zbyt duze zacznie oslabiac nam znaczenie detektorow zewnetrznych.